

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
OSIJEK

Kv-109/09-7.
(K-61/93.)-423

RJEŠENJE

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Ante Rašića, kao predsjednika vijeća, te sudaca Ante Budića i Miroslava Jukića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Željke Jelčić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv os. Jovana Rebrače i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 119. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (dalje: OKZRH), odlučujući o zahtjevu Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku za obnovu kaznenog postupka br. KT-222/92, od 13. veljače 2009. godine, protiv os. Save Šarčevića i dr., u sjednici vijeća održanoj dana 2. lipnja 2009. godine

r i j e š i o j e

I. Djelomično se prihvaća zahtjev državnog odvjetnika, dopušta se obnova kaznenog postupka završenog pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995. godine, potvrđenom presudom Vrhovnog suda RH u Zagrebu br. I Kž 92/1996. od 18. srpnja 1997. godine, protiv os. Save Šarčevića, os. Dušana Rebrače, os. Dragana Čugalja i os. Dušana Vidovića, te se u tom dijelu stvar vraća u postupak optuživanja.

II. Nasuprot tome odbija se zahtjev državnog odvjetnika za obnovu kaznenog postupka, završenog pravomoćnom presudom kao pod točkom I. izreke, protiv os. Save Grnovića, kao neosnovan.

Obrazloženje

Pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995. godine, potvrđenom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu br. I Kž 92/1996-3. od 18. srpnja 1997. godine, proglašeni su krivima, u odsutnosti, os. Jovan Rebrača i dr., zbog kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava – genocida iz čl. 119. OKZRH, i osuđeni: I-os. Jovan Rebrača na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, II-os. Mile Jajić na kaznu zatvora u trajanju od 14 godine, III-os. Savo Šarčević na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina, IV-os. Dušan Rebrača na kaznu zatvora u trajanju od 12 godine, V-os. Božo Vidaković na kaznu zatvora u trajanju od 14 godina, VI-os. Dragan Čugalj na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, VII-os. Savo Grnović na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina i VIII-os. Dušan Vidović na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina.

Dana 13. veljače 2009. godine Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku podnijelo je zahtjev br. KT-222/92., za obnovu kaznenog postupka, završenog pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93., u odnosu na III-os. Savu Šarčevića, IV-os. Dušana Rebraču, VI-os. Dragana Čugalja, VII-os. Savu Grnovića i VIII-os. Dušana Vidovića, po osnovi iz čl. 503. st. 1. t. 3. Zakona o kaznenom postupku („NN“ br. 152/08, dalje: ZKP).

Nakon što je predsjednik vijeća preko suca istrage, sukladno odredbi čl. 506. st. 2. ZKP-a, proveo izvide činjenica i pribavio nove dokaze, na koje se državni odvjetnik poziva u svom zahtjevu, spis predmeta, sukladno odredbi čl. 506. st. 3. ZKP-a, poslan je na mišljenje Županijskom državnom odvjetništvu.

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku u podnesenom mišljenju br. KT-222/92. od 25. svibnja 2009. godine istaknulo je kako iz izvida i pribavljenih novih dokaza proizlazi da osuđenici, u odnosu na koje je podnesen zahtjev za obnovu kaznenog postupka, nisu bili osobe u strukturama koje su donosile odluke ili odlučivali u okviru tzv. Teritorijalne obrane Tenja, za vrijeme ratnih zbivanja tijekom 1991-1992. godine, odnosno da os. Savo Šarčević, os. Dušan Rebrača, os. Dragan Čugalj, os. Savo Grnović i os. Dušan Vidović nisu počinili kazneno djelo genocida iz čl. 119. OKZRH, za koje su, u odsutnosti proglašeni krivima i osuđeni pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93.

Zahtjev državnog odvjetnika djelomično je osnovan, a djelomično neosnovan.

Provedenim izvidima, uvidom u pribavljene nove dokaze, odnosno iskaze svjedoka Katicice Vuković, Ivice Valentića, Mirka Kreše, Jovice Zeca, Siniše Novakovića, Mustafe Drinjka i Bogdana Ugrice, kao i u kazneni spis broj K-61/93, ovaj sud nalazi da je zahtjev državnog odvjetnika za obnovu kaznenog postupka djelomično osnovan, i to u odnosu na os. Savu Šarčevića, os. Dušana Rebraču, os. Dragana Čugalja i os. Dušana Vidovića, a da je u odnosu na os. Savu Grnovića neosnovan

Naime, iz iskaza svjedokinje Katica Vuković proizlazi da je i nakon okupacije Tenje, zajedno s članovima obitelji, ostala živjeti u tom mjestu, da nema neposrednih saznanja o ustroju okupacijskih vlasti, ali da je čula kako je zapovjednik tzv. Štaba TO u Tenji bio I-os. Jovan Rebrača, a jedan od zapovjednika da je bio i V-os. Božo Vidaković, dok nema nikakvih saznanja o tome da bi ostali osuđenici bili članovi navedenog tzv. Štaba, niti da su izdavali bilo kakve zapovjedi.

Iz iskaza svjedoka Ivice Valentića i Mirka Kreše proizlazi da su, dana 20. travnja 1992. godine, s ostalih 90-ak civila nesrpske nacionalnosti, protjerani iz Tenje, te da im je poznato kako je I-os. Jovan Rebrača bio zapovjednik tzv. Štaba TO u Tenji, dok nemaju neposrednih saznanja da li su ostali osuđenici bili članovi tog Štaba.

Iz iskaza svjedoka Jovice Zeca proizlazi da je od mjeseca lipnja 1992. godine, godinu dana živio sa suprugom u Tenji, obzirom da su u tom mjestu živjeli njeni roditelji. U vrijeme njegovog dolaska u Tenji je već bio ustrojen tzv. Štab TO, na čijem čelu je bio I-os. Jovan Rebrača, a jedan od zapovjednika čete u tom Štabu bio je i svjedokov punac Božo Vidaković, dok po njegovim saznanjima os. Savo Šarčević i ostali osuđenici, za koje je državni odvjetnik podnio zahtjev za obnovu kaznenog postupka, nisu imali zapovjedne funkcije u tzv. Štabu TO.

Iz iskaza svjedoka Siniše Novakovića, koji je i tijekom okupacije živio u Tenji, proizlazi da je na čelu tzv. Štaba TO u Tenji bio I-os. Jovan Rebrača, dok za ostale osuđenike nema saznanja da bi imali neku zapovjednu funkciju, osim, za osuđenika Savu Grnovića za kojeg je ustvrdio da je bio član tzv. Štaba TO Tenja.

Svjedok Mustafa Drinjak iskazao je da je i tijekom rata živio u mjestu Tenja, u kojem je 1991. godine osnovan tzv. Štab TO, na čijem čelu je bio os. Jovan Rebrača, te da je os. Savo Grnović bio u užem krugu osnivača tog Štaba i prema njegovim saznanjima isti je imao značajniju zapovjednu funkciju pri tom Štabu, dok nema saznanja da bi ostali osuđenici bili članovi navedenog Štaba, odnosno da bi imali neku od zapovjednih funkcija.

Iz iskaza svjedoka Bogdana Ugrice proizlazi da je početkom rata tj. 1991. godine angažiran kao vezista pri tzv. Stanici milicije u Tenji. Poznato mu je da je na čelu tzv. Štaba TO u Tenji bio os. Jovan Rebrača, da su osim njega, u tom Štabu, važne osobe bili izvjesni Vukas, Stevo Radaković i još neke osobe, dok nema saznanja da bi ostali osuđenici bili članovi tog Štaba niti da bi imali neku od zapovjednih funkcija.

Kako iz podnesenih novih dokaza, odnosno iskaza navedenih svjedoka, od kojih su neki protjerani iz Tenje (Ivica Valentić i Mirko Krešo), a ostali koji su, i nakon okupacije ostali živjeti u Tenji, ne bi proizlazilo da bi os. Savo Šarčević, os. Dušan Rebrača, os. Dragan Čugalj i os. Dušan Vidović, u inkriminirano vrijeme, bili članovi tzv. Štaba TO Tenja, niti da bi u sklopu općeg plana protjerivanja nesrpskog pučanstva osobno sudjelovali u tom protjerivanju ili da bi u toj nakani počinili neko od kaznenih djela iz čl. 119. OKZRH, koji dokazi, u svezi s prijašnjim provedenim dokazima, po mišljenju ovoga suda, bi mogli biti prikladni da prouzroče njihovo oslobađanje od optužbe, zbog kaznenog djela genocida iz čl. 119. OKZRH, to se zahtjev za obnovu kaznenog postupka, u odnosu na navedene osuđenike, iz osnove propisane u čl. 501. st. 1. t. 3. ZKP-a, ukazuje osnovanim.

Nasuprot tome iz iskaza svjedoka (koji su u inkriminiranom vremenu živjeli u Tenji) Siniše Novakovića proizlazi da je os. Savo Grnović, za vrijeme okupacije bio član tzv. Štaba TO Tenja, dok iz iskaza svjedoka Mustafe Drinjka proizlazi da je, pored os. Jovana Rebrače, os. Savo Grnović bio u užem krugu osnivača tzv. Štaba TO u Tenji, po njegovom mišljenju „desna ruka“ Jovana Rebrače, odnosno da je imao značajnu zapovjednu funkciju u tom štabu.

Kada se navedene činjenice dovedu u svezu s prijašnjim iskazima svjedoka Mile Rendulića i Katice Zulić, iz čijih iskaza proizlazi da je os. Savo Grnović i osobno sudjelovao u protjerivanju nesrpskog pučanstva iz Tenje, da je, prema iskazima svjedoka Dragana Mandića, Joze Kneževića i Mate Krajina, sudjelovao i u stavljanju nesrpskog pučanstva u takve životne uvjete (zabranom kretanja, određivanjem prisilnog rada, fizičkog maltretiranja, zastrašivanja, prijetnjama smrću), koji uvjeti bi doveli do potpunog nestanka nesrpskog pučanstva u Tenji, to novi dokazi, u svezi s prijašnjim dokazima, po mišljenju ovoga vijeća, ne bi bili prikladni da prouzroče oslobađanje od optužbe os. Savu Grnovića, niti njegovu osudu po blažem kaznenom zakonu. Stoga se na strani os. Save Grnovića nisu stekli uvjeti za obnovu kaznenog postupka propisani u čl. 501. st. 1. t. 3. ZKP-a, a samim tim navedeni zahtjev državnog odvjetnika ukazuje se neosnovanim.

Slijedom izloženog, a temeljem čl. 507. ZKP-a, valjalo je djelomično prihvatiti zahtjev državnog odvjetnika i dopustiti obnovu kaznenog postupka protiv os. Save

ZAPISNIČAR
Željka Jelčić, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Anto Rašić, v.r.

POUKA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od tri dana od dana primitka pismenog otpravka rješenja. Žalba se podnosi pismeno ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Za točnost otpravka – ovlaštenj službenik
MIRJANA DELALIĆ